

Alene af denne Grund maa man forstaa, at en egenmægtig Reduktion af Rustningerne, saa at der intet effektivt Værn blev paa Territoriet, vilde være i Strid med Folkeforbundets dybeste Grundsætninger. Det, som maa være Danmarks Opgave nu, er at træde ind i Folkeforbundet med fuld Villie til at tjene dets Idé, men ogsaa med fuld Villie til at bære dets Byrder.

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Det ærede Medlem Hr. Harboe har spurgt mig, om den i sin Tid i Udsigt stillede Fremstilling af det sønderjydske Spørgsmaals sidste Fase snart kunde ventes. En samvittighedsfuld og historisk Fremstilling af og Redegørelse for en saa indviklet og, man kan sige, paa sine forskellige Stadier svingende Sag kan selvfølgelig ikke frembringes i en Haandevending, men Arbejdet skrider frem, og forhaabentlig vil det snart kunne foreligge. Jeg vil blot tilføje, at denne Fremstilling saavel behandler Spørgsmaalets Udvikling under Ministeriet Zahle som under det nuværende Ministerium; dette følger af sig selv.

Det ærede Medlem Hr. Rode stillede forskellige Spørgsmaal, som jeg, da Statsministeren nu har besvaret dem, kan lade ligge.

Om det kulturelle Spørgsmaal skal jeg dog udtale, at jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke synes at ville lade Politikken ligge og yde sit Bidrag til Fæstnelse af et godt og sundt Forhold til vor sydlige Nabo. Desværre lader han ikke til at anse det for muligt at tage den Mission op, der ligger og venter paa ham, og som han vilde egne sig saa fortrinligt til. Jeg haaber imidlertid, at vi nu efter Statsministerens Udtalelser om Grænsen for vort Vedkommende kan lade dette Spørgsmaal gaa ud af Diskussionen. Meget vilde være vundet derved.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom i sin Tale bl. a. ind paa Udenrigsministeriets Omorganisation. Jeg vil i den Anledning tillade mig at komme med et Par Bemærkninger. Som udtrykt i Trontalen ønsker Regeringen en saadan Omorganisation, ikke fordi den mener, at Udenrigsministeriet er en forældet Institution, i hvilket det er nødvendigt at indblæse nyt Liv, men udelukkende, fordi den nuværende Tilstand i Verden gør det ønskeligt dels at styrke og udvide vor Repræsentation i Udlandet og dels i Centralledelsen at tage Hensyn til de Erfaringer, som man under Kri-

gen har gjort. Jeg mener, det er rigtigst allerede nu at fastslaa dette, idet jeg nødvendig vil have, at den Anskuelse skulde fæstne sig, at Udenrigsministeriet stod, som om det havde givet op og nu havde overgivet sit Bo til en Kommission. Store Sider af Udenrigsministeriets Virksomhed unddrager sig selvfølgelig Offentligheden, men der er andre Sider af Virksomheden, som f. Eks. dets Forhold til Erhvervene, der ligger aabent i Dagen, og her tror jeg at turde hævde — uden at vente eller frygte et Dementi fra Erhvervsorganisationernes Side —, at det danske Udenrigsstyre paa tilfredsstillende Maade har løst de mangeartede og hyppig meget vanskelige Opgaver, som saavel Krigen som Tiden efter Krigen har stillet det.

Der er ogsaa en anden Side af Udenrigsministeriets Virksomhed, som Offentligheden, saafremt den maatte ønske det, kunde følge, og som man derfor ogsaa kan sige ligger aaben for Dagen, og det er Udenrigsministeriets Oplysningsarbejde, hvilket Arbejde særlig syntes at interessere det ærede Medlem. Jeg skal — blot for at give en Idé om Udenrigsministeriets Virksomhed i saa Henseende — henvise til forskellige Ting, hvoraf det ærede Medlem vil se, at den intelligence service, som han efter Englænderne kaldte det, og som han ønskede vi skulde organisere, allerede er organiseret. Jeg skal saaledes henvise til den af Ministeriet oprettede traadløse service, til Udenrigsministeriets Tidsskrift — dets danske Del, der vender indad, og dets engelske, for Udlandet bestemte Del —, Oprettelse af et Læseværelse for Pressen, Udsendelse af Lysbilleder for Landbruget, Andelsbevægelsen og større Industrieforetagender, Forsyning af den udenlandske Presse med Billedstof til Artikler om Danmark og endelig Optagelse af Films, der enten oplyser om dansk Levemaade og Kultur eller Forretningsliv eller nationale Begivenheder, som f. Eks. Genforeningsfestlighederne. Jeg kan i denne Sammenhæng sige, at denne sidste Film har udført en stor Mission blandt de til Udlandet flyttede Danske; overalt har den vakt deres Samfølelse med os og deres Hjemstavnsfølelse, og fra alle de Steder, hvor den endnu ikke er kommet, kommer der Anmodninger om at faa den tilsendt. Jeg tror, dette er tilstrækkeligt til at vise, at det Ønske, som den ærede Taler har fremført, allerede er opfyldt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom i sin Tale ind paa at omtale Danmarks Gesandt i Stockholm. Uden at